

РЕШЕНИЕ

№ 594

гр. София, 07.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 22.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **5303** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мирослава Йорданова-Великова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи – отдел „Пътна полиция“, чрез юрк. А., срещу Решение № 852/19.02.2024 г., постановено по НАХД № 14643/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 7-ми състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 23-4332-012896/03.07.2023 г., издадено от началник група към ОПП-СДВР, с което на С. Н. П. с [ЕГН] е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Иска се отмяна на оспореният акт, като се сочи, че решението е постановено при съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон - отменителни основания по смисъла на чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Отделно се твърди нарушение на съдопроизводствените правила при постановяване на оспореното решение, изразяващо се в необсъждане на всички доказателства, като сочи, че превес е даден на представените доказателства от страна на защитата. Моли съда да отмени решението на районния съд и да потвърди издаденото наказателно

постановление. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на ответника.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът - С. Н. П., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град XIX касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

За да постанови обжалваното решение районният съд е приел от фактическа страна, че на 11.02.2023 г. около 08:51 ч., С. Н. П. е управлявал товарен автомобил „Фиат Д.“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на СРМПС на П. М. П., по „П. път“, с посока на движение от [населено място] към [населено място], като срещу фирма „Т.“ при извършена проверка от служители на отдел „Пътна полиция“ се е установило, че лицето управлява моторно превозно средство с прекратена регистрация /непререгистриран автомобил в срок/.

Във връзка с установеното нарушение е издадено и обжалваното наказателно постановление № 23-4332-012896/03.07.2023 г., с което на С. Н. П. е наложена глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца за нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП.

От правна страна районният съд е приел, че С. Н. П. не е извършил вмененото му нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП, тъй като същият никога не е бил регистриран като собственик на процесното МПС, като не са налице и данни П. да е знаел, че регастрията на т.а. е служебно прекратена.

По същество ответникът не излага становище и не отрича изложените в НП фактически обстоятелства, които недвусмислено сочат, че същият е управлявал автомобила по път, отворен за обществено ползване, без да е регистриран по надлежния ред.

Настоящият касационен състав не се солидализира с изложеното в мотивите на решението на СРС, че водачът П. не може да бъде подведен под отговорност, тъй като не е собственик на автомобила и съответно няма задължение за регистрацията му. Съгласно разпоредбата на чл. 140, ал. 1 ЗДвП по пътищата отворени за обществено ползване се допуска движение на моторни превозни средства, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени за определените за това места. Ето защо за осъществяване на фактическия състав на чл. 140, ал. 1 ЗДвП е без значение обстоятелството, чия е собствеността на МПС, достатъчно е да се установи движение на МПС без надлежната регистрация по закон. В случая вмененото на касатора

нарушение се състои в това, че същият е управлявал нерегистрирано по надлежния ред МПС, поради което собствеността на автомобила няма никакво отношение към изпълнителното деяние за да се осъществи нарушението по чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

Настоящият състав намира, че правилно е приложена и санкционната норма, а размерът на наложените с НП административни наказания е минималния, предвиден в закона.

Не са налице и предпоставки за приложението на чл. 28 ЗАНН, с оглед значимостта на охраняваните обществени отношения, свързани с осъществяване на контрол на дейността по безопасността на движение на пътните превозни средства.

По изложените съображения настоящият касационен състав намира, че касационната жалба се явява основателна, а решението на въззивния съд, като неправилно, следва да бъде отменено.

Предвид изхода на спора, предмет делото, правото на разноски е възникнало за касатора. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им. Процесуалното представителство на касатора е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 100 лева, съобразно чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 852/19.02.2024 г., постановено по НАХД № 14643/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 7-ми състав.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-4332-012896/03.07.2023 г., издадено от началник група към ОПП-СДВР, с което на С. Н. П. е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА С. Н. П. [ЕГН], да заплати на СДВР, разноски в размер на 100 /сто/лв. – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението е окончателно.